

Sygn. akt I CZ 72/12

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A.

przeciwko Energa-Operator S.A.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej - Polskiego Koncernu Naftowego Orlen S.A.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 11 stycznia 2013 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 17 stycznia 2012 r.,

odrzuca zażalenie i oddala wniosek powódki o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 17 stycznia 2012 r. oddalił wniosek pozwanego o uzupełnienie wyroku Sąd Apelacyjny z dnia 21 września 2011 r. przez zasądzenie zwrotu dalszych kosztów procesu przed sądami obu instancji, ponad zasądzone już tym wyrokiem.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany zarzucił naruszenie art. 415 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i art. 351 § 1 k.p.c. przez oddalenie wniosku o uzupełnienie wyroku, twierdząc, że Sąd nie orzekł o całości kosztów postępowania wbrew wcześniejszemu wnioskowi pozwanego.

Z kolei powód w odpowiedzi na zażalenie wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, twierdząc, że pozwanemu przysługiwało jedynie zażalenie na orzeczenie o kosztach postępowania, a nie złożony wniosek o uzupełnienie wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego okazało się niedopuszczalne i jako takie podlegało odrzuceniu.

Zważyć bowiem należy, że rozpoznawane zażalenie pozwanego wniesione zostało nie na postanowienie Sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, lecz na postanowienie oddalające wniosek pozwanego o uzupełnienie wyroku na podstawie art. 351 § 1 k.p.c. W tej sytuacji o dopuszczalności zażalenia do Sądu Najwyższego rozstrzyga przepis art. 394¹ § 2 k.p.c.

Zaskarżone postanowienie Sądu drugiej instancji nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie kasacyjnej, ponieważ od wyroku, którego uzupełnienia domaga się pozwany, obie strony sporu wniosły skargi kasacyjne, w jednej z nich zaskarżono wyrok również w części obejmującej postanowienie rozstrzygające o kosztach postępowania przed Sądami obu instancji, a nadto pozwana zaskarżyła innym zażaleniem zawarte w wyroku orzeczenia o kosztach postępowania.

W sytuacji, w której zaskarżone obecnie rozpoznawanym zażaleniem do Sądu Najwyższego postanowienie Sądu drugiej instancji nie jest postanowieniem

kończącym postępowanie w sprawie, to zażalenie na takie postanowienie nie przysługuje z mocy art. 394¹ § 2 k.p.c., co skutkowało jego odrzuceniem jako niedopuszczalnego na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 2 i 3 k.p.c.

Oddalenie wniosku powoda o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego uzasadnione jest tym, że powód wniósł o oddalenie zażalenia, a nie o jego odrzucenie jako niedopuszczalnego. W tej sytuacji Sąd Najwyższy władny jest oddalić wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, jeżeli strona wnioskująca o ich zasądzenie formułuje niewłaściwy wniosek w przedmiocie prawidłowości oczekiwanego rozstrzygnięcia (por. postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01 niepubl.).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.